

Anders Helverskovs, Underskrift billigede denne Opsigelse. Den arme Skrædder var ikke glad ved Situationen, thi det viste sig, at han trods sine store Anstrengelser ikke kunde faa nogen Bolig i Kommunen, og han henvendte sig derfor paa vort Kontor, som alle Mennesker gør, der lider ilde og mener at være forurettet. Vi foranledigede, at han kom i Forbindelse med Huslejerforeningen i Aalborg, og dennes Leder satte sig straks i Bevægelse, idet han havde en begrundet Mening om, at der var noget galt ved den Opsigelse. Der blev skrevet til Overnævnet for Hjørring Amt med Anmodning om at behandle denne Sag. Overnævnet svarede under 23. Juli, at det havde henvendt sig til Haverslev-Bejstrup Sogneraad, og at Sogneraadet havde henholdt sig til, at Ejeren — det er den nye Ejer — selv vilde benytte Lejligheden, og tilføjede, at Afgørelser truffe af en Kommunalbestyrelse i Henhold til Boliglovens Paragraf 21 ikke kan indankes for Overnævnet.

Det foranledigede naturligvis, at der straks afgik en Besværing til Indenrigsministeriet. Den var dateret 1. August og blev, saa vidt jeg ved, afsendt Dagen efter eller maaske samme Dag, og Skrædderen i Bejstrup ventede naturligvis snart at kunne faa Svar paa en saadan Henvendelse til det høje Ministerium. Men August gik, og September kom, og Skrædderen hørte ikke noget, og September gik, og Oktober kom, og Skrædderen hørte endnu ingenting. Ministeriet grundede stadig over dette Spørgsmaal. Det siger sig selv, at den arme Skrædder blev meget betænkelig ved Situationen. Hvor skulde han gaa hen med sine mange Børn? Han kendte Sogneraadet saa godt og kendte Forholdene derude saa godt, at han var nogenlunde sikker paa, at skulde han henvises til en Lejlighed af Sogneraadet, blev den ikke særlig komfortabel. Da Tiden var gaaet til Midten af Oktober, brast Skrædderens Taalmodighed, og efter hans Opfordring henvendte jeg mig i Ministeriet for at forespørge, hvorledes det gik med den paagældende Sag.

I Ministeriet, hvor jeg talte med den Embedsmand, der havde med Sagen at gøre, viste det sig at være meget vanskeligt at finde Sagen. Om de fandt den, ved jeg ikke — jeg fik den ikke at se —, men jeg havde med mig en Afskrift af Henvendelsen til Ministeriet, og den overleverede jeg til den paagældende Embedsmand, og jeg haaber og maa formode, at han ved Hjælp af denne Afskrift fandt

Sagen; thi Dagen før 1. November modtog jeg en Skrivelse fra Ministeriet, hvori det meddeler mig, at det havde tilskrevet Skrædderen i Bejstrup, at Ministeriet maatte give Overnævnet Medhold i, at en Sag af den Beskaffenhed ikke kunde indankes for Overnævnet. Altsaa i 3 Maaneder havde Ministeriet grundet over denne Sag og kom saa til det Resultat, at Overnævnet havde Ret: en saadan Sag kunde ikke behandles af Overnævnet.

Det forekommer mig, at denne Afgørelse, denne Fortolkning af Loven er højst urimelig og lidet stemmende med Huslejelovens Aand og Forudsætninger. Loven paabyder, at Nævnenes Afgørelse kan appelleres. Men naar Sogneraadet optræder i en Huslejesag, saaledes som det i Henhold til den paagældende Paragraf har Ret til, maa man naturligt betragte Sogneraadet som optrædende som Huslejenævn, og dets Afgørelse maa kunne appelleres et Sted hen. Den Betragtning maa efter min Mening være rigtig, og jeg er højst forbavset over, at Indenrigsministeriet i denne Sag lader Sogneraadet være højeste Instans og ved sin Udtalelse forhindrer, at denne Afgørelse kan appelleres. Der er antagelig Grundlag for Klagen. Hvis Overnævnet havde behandlet Sagen, er det meget tvivlsomt, om Opsigelsen kunde have staaet ved Magt; thi der rejstes meget stærk Tvivl om, hvorvidt den nye Ejervirkelig opfyldte Boliglovens Bestemmelser, hvor efter han for at kunne gøre en saadan Retgældende skal have ejet Ejendommen 1 Aar. Men navnlig dette, at man fra Ministeriets Side for det første anvender 3 Maaneder til at — grunde over Sagen, for at bruge et mildt Udtryk, og dernæst lader Afgørelsen gaa ud paa, at Sagen ikke kan appelleres, synes mig at være et Forhold af en saadan Beskaffenhed, at jeg maa rette den mest indtrængende Opfordring til den højtærede Indenrigsminister om at være opmærksom paa dette Forhold, naar Boligloven skal revideres, hvad den, saa vidt jeg erindrer, skal inden Udgangen af Marts Maaned; og samtidig vil jeg bede ærede Medlemmer, der til den Tid kommer til at beskæftige sig med den Sag, at erindre Skrædderen fra Bejstrup for om muligt at faa indflettet klare Bestemmelser i Loven, saaledes at der, naar et Sogneraad optræder ved Afgørelsen af den Slags Sager, da ogsaa kan blive Adgang til at appellere en saadan Afgørelse.

Det danske Telegrafvæsen indførte for en Snes Aar siden noget, som de kalder